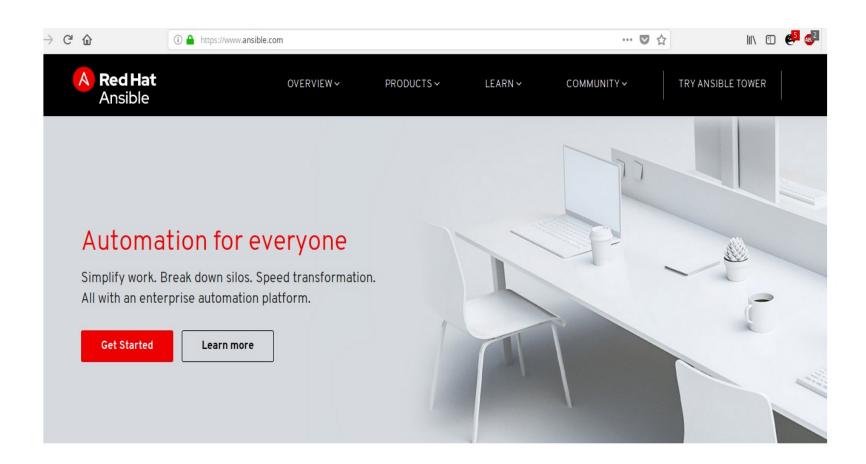

Ansible

Marcin Wiktorowicz

www.ansible.com

ANSIBLE FOR EVERYONE

Ansible opiera się na zrozumiałym i prostym języku YAML YAML Ain't Markup Language (tzw. Human-readable: prosty w odczycie, zrozumieniu i modyfikacji)

- Używanie ansible nie wymaga specjalnych umiejętności programowania
- Prosta instalacja ansible dostępny jest w repozytoriach wszystkich dystrybucji lub na Githubie
- Od razu po instalacji ansible-engine mamy dostęp do bogatej biblioteki modułów – aktualnie ponad 3000
- Ansible Galaxy rozwijane przez społeczność ogromne repozytorium gotowych rozwiązań do zastosowania przy niewielkiej zmianie konfiguracji dostępne online pod adresem https://galaxy.ansible.com/

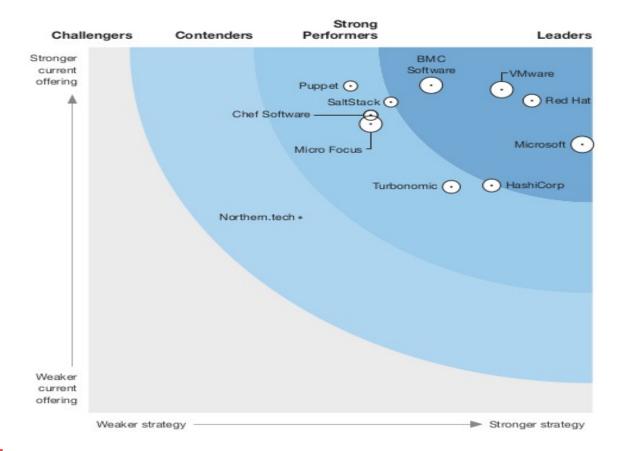

Raport Forrester Wave - 3 kwartał 2019r.

FIGURE 1 Forrester Wave™: Infrastructure Automation Platforms, Q3 2019

THE FORRESTER WAVE™

Infrastructure Automation Platforms
03 2019

ANSIBLE IS... SIMPLE

- Prosty w odczycie, zrozumieniu i modyfikacji jezyk YAML
- Latwy w użyciu nawet dla osób nie mających wiele wspólnego z programowaniem
- Zadania wykonywane są jedno po drugim, zgodnie z kolejnością
- Szybkie wdrożenie rozwiązania w środowiskach produkcyjnych

ANSIBLE IS... POWERFUL

- Szybki we wdrożeniach aplikacji
- Doskonale się sprawdza w automatyzacji konfiguracji serwerów, routerów itp.
- Wydajny w orkiestracji cyklu pracy aplikacji

ANSIBLE IS... AGENTLESS

- Ansible nie potrzebuje instalacji dodatkowego oprogramowania do komunikacji z zarządzanymi systemami
- Ansible może być użyty do komunikacji z każdym systemem posiadającym ssh lub WinRM (rodzina systemów Windows)
- Przez to jest bezpieczniejszy brak agentów do exploitacji lub konieczności updatu agentów

Ansible - instalacja

- Ansible dostępny jest w większości dystrybucji w podstawowych repozytoriach, w CentOS v8 występuje w repozytorium epel-release
- Instalacja Ansible:
- SUSE Linux:zypper install ansible
- Debian: apt install ansible
- Instalacja Ansible w systemie CentOS:
- 1. yum install -y epel-release
- 2. yum search ansible
- 3. yum info ansible
- 4. yum -y install ansible

Ansible - instalacja

 Ansible (w najnowszej wersji developerskiej – aktualnie 2.10.0.dev0) dostępny jest także poprzez serwis github pod adresem:

https://github.com/ansible/ansible

Instalacja:

- 1. yum install -y git-core
- 2. git clone https://github.com/ansible/ansible.git
- 3. cd ansible
- 4. pip3 install packaging
- 5. make
- 6. make install
- Instalacja za pomocą menedżera instalacji pakietów python3:
- 1. yum install -y python3-pip
- 2. pip3 search ansible
- 3. pip3 install ansible

- Ansible v. 2.0 500+ modułów
 m.in. Linux management, cloud provisioning, application deployment,
 Windows management
- Ansible v.2.8 3000+ modułów doszly m.in. Network, storage, security i wiele innych
- Lista dostępnych modułów możemy sprawdzić poleceniem:
 ansible-doc -l
- Moduły są wbudowane w ansible engine, dostępne wraz z instalacją samego ansible

Ansible - konfiguracja zarzadzanych hostow

- Domyślnym sposobem komunikacji hosta zarządzającego Ansible z hostami zarządzanymi odbywa się poprzez protokół ssh.
- Generowanie kluczy ssh niezbędnych do poprawnej komunikacji:
- 1. ssh-keygen
- 2. ssh-copy-id <u>altkom@192.168.10.151</u>
- 3. weryfikacja (logowanie powinno przebiegać bez podawania hasła użytkownika):

ssh altkom@192.168.10.151

4. Weryfikacji można dokonać za pomocą modułu 'ping': ansible hosty -i inventory.cfg -m ping

Ansible - wersja oprogramowania

- Aby sprawdzić wersję Ansible, na której pracujemy :
 - ansible-playbook --version
 - ansible --version
- Przykładowy wynik:

```
ansible --version
ansible 2.8.5
config file = /etc/ansible/ansible.cfg
configured module search path = ['/root/.ansible/plugins/modules', '/usr/share/ansible/plugins/modules']
ansible python module location = /usr/lib/python3.6/site-packages/ansible
executable location = /usr/bin/ansible
python version = 3.6.8 (default, Nov 21 2019, 19:31:34) [GCC 8.3.1 20190507 (Red Hat 8.3.1-4)]
[root@server1 ~]# ansible-playbook --version
ansible-playbook 2.8.5
config file = /etc/ansible/ansible.cfg
configured module search path = ['/root/.ansible/plugins/modules', '/usr/share/ansible/plugins/modules']
ansible python module location = /usr/lib/python3.6/site-packages/ansible
executable location = /usr/bin/ansible-playbook
python version = 3.6.8 (default, Nov 21 2019, 19:31:34) [GCC 8.3.1 20190507 (Red Hat 8.3.1-4)]
```


Ansible - główne skladowe

- ansible, ansible-playbook oraz ansible-galaxy to niezależne programy
 - ansible-playbook sluży do wykonywania playbookow (uschematyzowanych list zadań)
 - ansible sluży do wykonywania pojedynczych zadań 'ad-hoc'
 - ansible-galaxy zarządza rolami (tworzy role, pobiera)
 - z repozytorium galaxy.ansible.com itp.)

- Plik konfiguracyjny ansible może być zlokalizowany w wielu miejscach:
 - ANSIBLE_CONFIG określa to zmienna środowiskowa
 - ansible.cfg umiejscowiony w głównym katalogu
 - ~lansible.cfg umiejscowiony w katalogu domowym użytkownika
 - letc/ansible/ansible.cfg domyślny, podstawowy plik konfiguracyjny

Plik konfiguracyjny (wraz z poszczególnymi parametrami) może być nadpisany w playbooku lub poprzez ustawienie odpowiedniej flagi w poleceniu 'ad-hoc'


```
# config file for ansible -- https://ansible.com/
# nearly all parameters can be overridden in ansible-playbook
# or with command line flags. ansible will read ANSIBLE CONFIG,
# ansible.cfg in the current working directory, .ansible.cfg in
# the home directory or /etc/ansible/ansible.cfg, whichever it
# finds first
[defaults]
# some basic default values...
#inventory = /etc/ansible/hosts
#library = /usr/share/my_modules/
#module utils = /usr/share/my module utils/
```

- Najważniejsze opcje w pliku konfiguracyjnym Ansible:
- sekcja [defaults] zawiera główne ustawienia
 - inventory ścieżka do pliku Inventory
 - remote_user nazwa usera, na którego Ansible łączy się
 z zarządzanymi hostami
 - ask_pass opcja połączenia z nodami za pomocą hasła.
 Jeśli Ansible łączy się z nodami za pomocą klucza ssh, ustawiony jest na False. ask_pass = True pytanie o hasło (zwyczajowo root)

Najważniejsze opcje w pliku konfiguracyjnym Ansible:

- sekcja **[privilege_escalation]** zawiera konfiguracje uprawnień z jakimi działa Ansible na hostach (nodach):
 - become przełączenie się na usera po zalogowaniu przez ssh (zwyczajowo root)
 - **become_method** metoda przełączenia na usera (zwyczajowo sudo)
 - become_user określa na jakiego usera Ansible ma się przełączyć po zalogowaniu (zwyczajowo root)
 - become_ask_pass pytanie o hasło dla become_method

Dla każdego nowego projektu zalecane jest tworzenie nowego pliku konfiguracyjnego oraz nowego pliku inventory. Pliki **ansible.cfg** oraz **inventory.cfg** powininy być przechowywane w folderze danego projektu.

Wszelkie opcje pominięte w lokalnym pliku konfiguracyjnym zostaną wczytane z głównego pliku konfiguracyjnego:

/etc/ansible/ansible.cfg

- Zawiera listę hostów, którymi chcemy zarządzać
- Zapisany w formacie Initialization (INI)
- Jeśli nie określimy innego polożenia pliku Inverntory, Ansible pobierze polożenie pliku ze zmiennej host_file z pliku konfiguracyjnego ansible.cfg. Standardowo jest to plik /etc/ansible/hosts
- Jeśli korzystamy z innego pliku, wywołujemy go z przelacznikiem -i lub --inventory-file, np:

ansible-playbook -i moje_hosty.yml

 Najprostszy plik Inventory zawiera listę nazw domenowych hostów, którymi chcemy zarządzać (każdy host powinien się znajdować w osobnym wierszu), np:

krakow.altkom.pl wroclaw.altkom.pl

lub po prostu listę adresów IP, np.:

192.168.0.10

172.16.10.10

 W pliku Inventory możemy pogrupować hosty wedle konfiguracji, położenia geograficznego, rodzaju dystrybucji itp., np:

[webservers] krakow.altkom.pl wroclaw.altkom.pl 192.168.10.155

[databases] katowice.altkom.pl warszawa.altkom.pl

- Dzięki temu możemy wywołać danego playbooka dla określonej grupy hostów, np.: ansible-playbook webservers -i inventory.cfg bazy_danych.yml
- Zmiany zostaną wykonane tylko na krakow.altkom.pl i wroclaw.altkom.pl

W pliku INVENTORY możemy tworzyć także grupy potomne, np: [webservers] krakow.altkom.pl wroclaw.altkom.pl

[databases] katowice.altkom.pl warszawa.altkom.pl

[centos:**children**] webservers databases

ansible centos –i inventory.cfg -m ping wywoła moduł ping dla grupy centos zawierającej grupy potomne (webservers, databases). Moduł zostanie wykonany na wszystkich hostach.

Poszczególne hosty mogą przynależeć do kilku grup, np.:

[webservers] krakow.altkom.pl wroclaw.altkom.pl

[databases] katowice.altkom.pl warszawa.altkom.pl krakow.altkom.pl

Host krakow.altkom.pl przynależy do grupy webservers oraz databases

 W pliku INVENTORY możemy także zastosować wyrażenia regularne, np:

[webservers] krakow.altkom.pl wroclaw.altkom.pl 192.168.10.[1:10]

[databases] katowice[2-4].altkom.pl warszawa[A-D].altkom.pl

Do grupy webservers przynależą m.in. hosty: 192.168.10.1, 192.168.10.2, 192.168.10.3 itp.

Do grupy databases przynależą m.in. hosty: katowice2.altkom.pl, katowice3.altkom.pl, katowice4.altkom.pl itp.

- Zawsze istnieją 2 grupy hostów:
- all wszystkie hosty, niezależnie jak są pogrupowane
- ungrouped wszystkie hosty nieprzynależące do żadnej grupy
- W pliku Inventory możemy nadpisać pewne zmienne z pliku konfiguracyjnego ansible, np.:
 - ansible_user user, z uprawnieniami którego zostanie wykonane zadanie, playbook
 - ansible_port port ssh, na który loguje się master
 - ansible_host adres IP hosta
 - ansible_connection rodzaj połączenia, które zostanie wykorzystane
 - ansible_private_key_file ścieżka do pliku z kluczem prywatnym

- Jeśli w pliku Inventory znajdą się 2 hosty lub grupy hostów o tej samej nazwie, Ansible zgłosi błąd
- Weryfikacji hostów w pliku Inventory można dokonać za pomocą polecenia:
- ansible webservers -i inventory.cfg --list-hosts
- ansible all -i inventory.cfg --list-hosts
- ansible ungrouped -i inventory.cfg --list-hosts

DYNAMIC INVENTORIES

- W środowiskach, gdzie zmiany w konfiguracji środowiska występują często, możemy się posłużyć DYNAMIC INVENTORIES
 – plikami inventory generowanymi dynamicznie tuż przed użyciem
 - plikami inventory generowanymi dynamicznie tuż przed użyciem komendy 'ad-hoc' bądź playbooka
- Jest to szczególnie przydatne w środowiskach chmurowych, np. AWS, Azure lub OpenStack
- Zamiast posługiwać się statycznym plikiem z listą hostów, ansible za pomocą odpowiednich skryptów generuje listę hostów i zwraca wynik w formacie JSON.
- Wiele takich gotowych skryptów możemy pobrać z repozytorium ansible pod adresem:
 - https://github.com/ansible/ansible/tree/devel/contrib/inventory

- Moduły są głównym komponentem playbooków
- Można z nich też korzystać przy jednorazowym wykonaniu polecenia 'ad-hoc', np. moduł 'ping' do sprawdzania połączenia między masterem a nodami :

ansible -i inventory.cfg all -m ping

- Każdy moduł jest zaprojektowany do wykonania konkretnego zadania, dzięki nim możemy zarządzać wieloma:
 - serwerami
 - serwisami
 - aplikacjami
 - bazami danych
 - infrastrukturą zwirtualizowaną
 - środowiskami w chmurze

- Moduły są instalowane automatycznie wraz z Ansiblem
- Aby wyświetlić listę modułów wydajemy polecenie:
 ansible-doc -l
- Aby przejrzeć zmienne w konkretnym module oraz przejrzeć jego opis oraz możliwości:

ansible-doc service //dokumentacja modułu 'service'

 Moduły znajdują się w miejscu wskazanym w ansible.cfg i pogrupowane są na katalogi z ogólnym przeznaczeniem,np.: files, database, monitoring, system itp.

- główne moduły używane do zarządzania systemami linuxowymi:
- Moduły do zarządzania plikami:
- copy oraz fetch
- file
- lineinfile
- synchronize
- Moduły do zarządzania oprogramowaniem:
- package samodzielnie wykrywa menedżera oprogramowania
- **yum** dla dystrybucji z rodziny RedHat
- **apt** dla dystrybucji z rodziny Debian
- zypper dla dystrybucji z rodziny SUSE
- **pip** dla Pythona
- gem dla Ruby

- główne moduły używane do zarządzania systemami linuxowymi:
- Moduły systemowe:
- reboot
- **firewalld** zarządzanie zaporą sieciową
- **service/systemd** zarządzanie serwisami w systemie
- user oraz group zarządzanie kontami użytkowników
- Moduły do zarządzania sieciami:
- **nmcli** zarządzanie połączeniami sięciowymi
- **uri** obsługa web service
- get_url pobieranie plików przez protokoły HTTP, FTP...

- Większość modułów zawiera listę argumentów (możliwe do wyświetlenia poprzez 'ansible-doc moduł').
- Argumenty modułów podajemy poprzez przełącznik -a w zadaniach ad-hoc:

ansible all -i inventory.cfg -m user -a name=student uid=4001 lub jako listę w playbookach:

name: "tworzenie usera" user:

name: altkom uid: 4001

state: present

 Wywołanie modułu w poleceniu ad-hoc lub w playbooku zwraca wynik, np.:

```
[marcin@server1 ~]$ ansible centos -i inventory.cfg -m shell -a \
"cat /etc/passwd | grep altkom"
   192.168.10.153 | CHANGED | rc=0 >>
   altkom:x:4000:4000::/home/altkom:/bin/bash
```

Pierwsza linia zwraca status wykonanego zadania

- 192.168.10.153 to adres hosta, na którym zostalo wykonane polecenie
- CHANGED oznacza, że na hoście zarządzanym dokonano odpowiednich zmian
- rc=0 oznacza, że zadanie zostało wykonane poprawnie

Druga linia zwraca wynik wykonanego polecenia

• To samo polecenie 'ad-hoc' wywołane z przełacznikiem -o zwraca wynik w postaci jednego wiersza:

[marcin@server1 ~]\$ ansible centos -i inventory.cfg -m shell -a "cat /etc/passwd | grep altkom" -o 192.168.10.152 | CHANGED | rc=0 | (stdout) altkom:x:4000:4000::/home/altkom:/bin/bash

• Przykład użycia modułu **ping** w poleceniu 'ad-hoc':

```
[marcin@server1 ~]$ ansible all -i inventory.cfg -m ping
192.168.10.152 | SUCCESS => {
    "ansible_facts": {
        "discovered_interpreter_python": "/usr/libexec/platform-python"
    },
    "changed": false,
    "ping": "pong"
}
192.168.10.153 | SUCCESS => {
    "ansible_facts": {
        "discovered_interpreter_python": "/usr/libexec/platform-python"
    },
    "changed": false,
    "ping": "pong"
}
```


Przykład użycia modułu ping w playbooku:

[marcin@server1 ~]\$ ansible-playbook -i inventory.cfg playbook_ping.yml

```
PLAY [all]
**********************
TASK [Gathering Facts]
*****************
ok: [192.168.10.152]
ok: [192.168.10.153]
TASK [sprawdzenie komunikacji]
************
ok: [192.168.10.152]
ok: [192.168.10.153]
PLAY RECAP
***********************
192.168.10.152
         : ok=2 changed=0 unreachable=0 failed=0 skipped=0
                                     rescued=0
ignored=0
192.168.10.153 : ok=2 changed=0 unreachable=0 failed=0 skipped=0 rescued=0
ignored=0
[marcin@server1 ~]$
```


Ansible - moduly

• Implementacja modułu ping w playbooku:

- hosts: all

become: true

tasks:

- name: sprawdzenie komunikacji

ping:

- główne cechy playbookow:
- Dostępne lokalnie
- Do wielokrotnego wykorzystania
- Napisane w języku YAML
- Uruchamiane za pomocą polecenia ansible-playbook:

ansible-playbook -i inventory.yml playbook.yml

- Mogą zawierać zmienne
- Mogą odwoływać się do innych playbooków
- Mogą odwoływać się do plików zewnętrznych (np. plik z hasłem)

- Playbook to uporządkowany zbiór zadań,, plik tekstowy w formacie YAML. Zadania zawarte w playbooku wykonywane są na wybranych hostach z pliku inventory.
- Zadania z playbooka uruchamiane są w odpowiedniej kolejności, zgodnie z umiejscowieniem w pliku.
- Poszczególne elementy struktury pliku tego samego poziomu (np. lista paczek do zainstalowania) powinny być wyróżnione równym wcięciem z lewej strony, np.:
 - httpd
 - mariadb-server
- Elementy potomne zależne od rodzica powinny mieć wcięcie z lewej strony, np.:
 - packages:
 - httpd
 - mariadb-server

•Jako znaków wcięcia należy używać tylko i wyłącznie spacji, znaki tabulacji nie są dozwolone.

Dla przejrzystości i łatwości odczytu można stosować linie puste.

W pliku ~/.vimrc można ustawić domyślne wcięcia tabulacji równe
 2 spacje:

autocmd FileType yaml setlocal ai ts=2 sw=2 et

- Każdy plik playbooka powinien się rozpoczynać znakami trzech myślników (---)
- Zakończenie pliku można oznaczyć trzema znakami kropki (...). Jednakże jest to rzadko stosowane, można to pominąć.
- Każde poszczególne zadanie w playbooku powinno się zaczynać znakiem myślnika i spacji, np.:

tasks:

- zadanie1
- zadanie2

 Każdy playbook zawiera zestaw klucz: wartość. Dla danego klucza jako wartość może być podana lista argumentów, np.:

name: Instalacja oprogramowania serwera

hosts: webservers

tasks:

- name: Instalacja httpd

yum:

name: httpd

. . .

- name: Instalacja bazy danych

yum:

. . .

Klucz 'hosts' posiada **wartość** 'webservers' **Klucz** 'tasks' jako **wartość** posiada **listę** zadań do wykonania zaczynająca się od 'name'

W powyższym playbooku klucz 'name:' (nazwa zadania) nie jest konieczny, ale zalecany ze względu na jasność odczytu. Jeśli playbook zawiera dużą ilość zadań, łatwiej zrozumieć, za jaką funkcjonalność poszczególne zadanie jest odpowiedzialne

- Klucz 'hosts:' zawiera informacje na jakich hostach zostaną wykonane zadania playbooka. Jest to odpowiednik: ansible webservers -i inventory playbook.yml
- Klucz **'yum:**' odpowiada za przywołanie modułu 'yum' w celu instalacji oprogramowania. Poniżej modułu 'yum' występuje lista atrybutów dla danego modulu.

- Kolejność zadań zamieszczonych w playbooku jest bardzo ważna, ponieważ dokładnie w takiej kolejności zostaną wykonane zmiany na hostach.
- Aby zobaczyć szczegóły wykonania poszczególnych zadań z playbooka można się poslużyć przełącznikiem -v lub jego wielokrotnoscią, np.:

ansible-playbook -v -i inventory.cfg webservers-playbook.yml

- -v zwraca rezultat zadania
- -vv zwraca rownież konfiguracje zadań
- -vvv dodaje informacje dotyczące połączenia z zarządzanymi hostami
- -vvvv zwraca dodatkowe opcje, np. informacje o użytkowniku

Ansible posiada wbudowaną opcję sprawdzania składni playbooka.
 Przed każdym uruchomieniem playbooka warto sprawdzić,
 czy nie posiada on blędów syntaktycznych:

ansible-playbook playbook.yml -i inventory.cfg --syntax-check

 Kolejnym sposobem na sprawdzenie poprawności działania naszego playbooka jest wywolanie go z opcją -C. Dzięki temu playbook wykona się tylko w formie symulacji. Na hostach zarządzanych nie zostaną dokonane żadne zmiany:

ansible-playbook **-C** playbook.yml -i inventory

 Playbooki mogą wykorzystywać zmienne. Najprostszym sposobem użycia zmiennych w playbookach jest umieszczenie sekcji vars w samym playbooku, np.:

```
vars:
    folder: /var/www/html
    folder2: /backup
tasks:
    - name: kopiowanie folderu
    copy:
        path: {{ folder }}
        dest: {{ folder2 }}
    ...
Zmienne przyjmują format nazwa: wartość
```


• Innym sposobem na wykorzystanie zmiennych w playbooku jest dołączenie osobnego pliku z zapisanymi zmiennymi, np.:

```
vars_files:
    - zmienne.yml
tasks:
    - name: kopiowanie folderu
    copy:
       path: {{ folder }}
       dest: {{ folder2 }}
       ...
```

W playbooku możemy wykorzystać zmienne zapisane w kilku plikach.

- Do wyświetlania wartości zmiennych możemy poslużyć się modułem debug, np.:
 - debug: var=folder
- Innym sposobem na podgląd zmiennych jest ich rejestracja za pomoca instrukcji **register**, np.:

- name: wynik polecenia id

shell: id

register: login

- debug: var=login.stdout

- Jeśli zwracaną wartoscią zmiennej jest słownik, możemy odwołać się do niej za pomocą kropki (.) lub nawiasów kwadratowych ([]).
- Oba poniższe wyrażenia zwracają ten sam wynik:

```
- {{ login.stdout }}
- {{ login['stdout'] }}
```

- Taką formę zapisu można rownież łączyć:
- {{ ansible_eth0.ipv4['address'] }}
- **stdout** zawiera zwracany komunikat
- stdout_lines zawiera kilka linii komunikatu
- **stderr** zwraca komunikat o błędzie

- Podczas wykonywania playbookow Ansible zbiera we wstępnej fazie dane dotyczące zarządzanego hosta zwane facts.
- Są to informacje o architekturze procesora, dyskach, pamięci, konfiguracji sieci itp.
- Wszystkie zmienne gromadzone przez Ansible (facts) możemy wyświetlić za pomocą modułu setup:
 - 'ad-hoc':

ansible centos -i inventory -m setup

playbook:

tasks:

name: wyswietl gather_facts debug: var: ansible facts

 Aby zrezygnować z automatycznego gromadzenia facts (np. przy pracy z bardzo złożonym środowiskiem) należy użyć w playbooku:

gather_facts: False

albo w pliku konfiguracyjnym ansible.cfg formuły:

gather_facts = False

Najczęściej używane zmienne ansible_facts:

- ansible_all_ipv4_addresses – adresy IP

- **ansible_interfaces** — nazwy interfejsów sięciowych

- **ansible_distribution** — nazwa dystrybucji Linuxa

- ansible_os_family — np. RedHat, Debian itp.

- **ansible_architecture** — archtektura procesora

- ansible_env- zmienne systemowe

- ansible_nodename — pełna nazwa FQDN

- ansible_hostname — nazwa maszyny

(systemowy hostname)

- ansible_devices – lista urządzeń blokowych

Przykład zastosowania ansible_facts:

```
---
hosts: centos
tasks:
  - name: wyswietl IP
   debug:
    msg: >
        Host {{ ansible_facts['nodename'] }}
        posiada adress IP {{ ansible_facts['all']['ipv4']['addresses'] }}
```


- Informacje zwracane przez ansible_facts przekazywane są w formie słownika. Zaglębiając się w głąb słownika ansible_facts możemy dotrzeć do konkretnej informacji (np. informacji o wielkości partycji systemowej):
- Poniższy playbook zwraca wszelkie informacje o partycji sda1:

```
-name: testy testy testy hosts: server2 become: true tasks:
- name: distro watch debug: msg: "{{ ansible_devices['sda']['partitions']['sda1'] }}"
```



```
ok: [192.168.10.152] => {
 "msg": {
    "holders": [],
    "links": {
      "ids": [
         "ata-VBOX_HARDDISK_VB0c091213-3b4009f5-part1"
      "labels": [],
      "masters": [],
      "uuids": [
         "024ae99e-8baf-4678-ac0b-e76f6e3291e3"
    "sectors": "2097152",
    "sectorsize": 512,
    "size": "1.00 GB",
    "start": "2048",
    "uuid": "024ae99e-8baf-4678-ac0b-e76f6e3291e3"
```

Jeśli z wyniku naszego playbooka potrzebujemy wydobyć tylko informacje o wielkości partycji (klucz '**size:**') możemy zmodyfikować naszego playbooka :

```
---
- name: okreslanie wielkosci partycji
hosts: server2
become: true
tasks:
- name: partycja sda1
debug:
msg: >
"Wielkosc partycji sda1:
{{ ansible_devices.sda.partitions.sda1.size }}"
```


- Moduł setup w playbookach wywołuje się automatycznie wraz z uruchomieniem playbooka
- W module **setup** możemy stosować filtry w celu wyświetlenia tylko zawężonych, potrzebnych nam informacji, np.:

ansible centos -i inventory -m setup -a 'filter=ansible_os_familly'

Ansible pozwala na tworzenie własnych faktów **set_fact**, do których możemy się później odwoływać za pomocą określonego modułu , np.:

- set_fact: ip="{{ ansible_eth0.ipv4.address }}"
- name: wyswietlenie adresu IP debug:

msg: "Moj adres IP: {{ ip }}"

 Zmienną zapisaną w playbooku można nadpisać w komendzie uruchamiającej playbooka za pomocą przełącznika -e lub --extra-vars,np.:

```
playbook.yml:
vars:
folder: /var/www/html
tasks:
- name: kopia folderu
...
```

ansible-playbook -i inventory playbook.yml -e folder=/www

 Zmienna zdefiniowana poprzez przełacznik -e ma zawsze najwyższy priorytet

- Każdy prosty playbook musi zawierać co najmniej:
- grupę hostów, na której wykonywane będą zadania (hosts)
- **listę zadań**, które mają być wykonane (**tasks**)
- Ponadto w playbooku można umieścić:
 - **name** opis akcji wyświetlany wraz ze startem zadania (zalecane)
 - become mozliwość wykonania zadania z konta roota (musi być ustawiona wartość True)
 - vars lista zmiennych i przypisanych im wartości
- Nazwa zadania (name) może być wykorzystywana w argumencie
- --start-at-task rozpoczęcie playbooka od dowolnego miejsca:

ansible-playbook --start-at-task 'Instalacja httpd' playbook.yml

- W każdym zadaniu playbooka może występować tylko jeden moduł
- Gdy chcemy korzystać z kilku modułów w celu dokonania zmian na serwerach, musimy je umieścić w osobnych zadaniach:

tasks:

- name: zadanie nr 1

yum:

name: httpd

- name: uruchomienie serwisu httpd

service:

name: httpd state: started

- Aby ograniczyć wykonanie playbooka tylko do części hostów zawartych w pliku inventory, należy posłużyć się przełącznikiem
 -- limit
- Plik inventory.cfg:

```
[web]
192.168.0.104
[databases]
192.168.0.105
```

- ansible-playbook -i inventory --limit web playbook.yml
- Zadania z playbooka zostaną wykonane tylko na hostach z sekcji [web]

- W Ansible mamy możliwość skorzystania z **pętli (loop)**. Zapobiega to nadmiernemu tworzeniu zadań.
- Najprostsza i najczęściej wykorzystywana jest pętla loop:

tasks:

```
    name: tworzenie kont użytkownikow user:
        name: {{ item }}
        state: present
        loop:
            - user1
            - user2
```

 Pętle należy zacząć od tego samego wcięcia od jakiego zaczyna się moduł

- Pętla loop zastąpiła pętle **with_items**, aczkolwiek **with_items** ciągle jeszcze można umieszczać w playbookach.
- Petla with_items:

tasks:

```
name: tworzenie kont użytkownikow
user:
name: {{ item }}
```

state: present with_items:

- user1
- user2
- Zaleca się jednak używanie petli loop.

 Wynik pętli loop możemy przechwycić do dalszego wykorzystania lub debugowania:

```
name: nowi uzytkownicy shell:
echo {{ item }}
loop:
user1
user2
register: echo
```


 Wartości przekazywane do pętli loop mogą także zostać określone jako wartości zmiennych w sekcji vars:

```
vars:
    użytkownik:
    - user1
    - user2
tasks:
    - name: tworzenie kont użytkownikow user:
        name: "{{ item }}"
        state: present
    loop: "{{ uzytkownik }}"
```


 Do pętli loop możemy też przekazać wartości w postaci słownika.
 W takim przypadku każda zmienna jako parametr przyjmuje klucz słownika:

tasks:

```
- name: zarządzanie użytkownikami user:
name: {{ item.name }}
state: present groups: {{ item.groups }}
loop:
- { name: 'marcin', groups: 'student' }
- { name: 'piotr', groups: 'profesor' }
```


Do każdego zadania możemy użyć osobnej pętli loop :

```
tasks:
 - name: zarzadzanie użytkownikami
   user:
     name: {{ item.name }}
     state: present
     groups: {{ item.groups }}
   loop:
     - { name: 'marcin', groups: 'student' }
 - name: zarzadzanie serwisami
   service:
     name: {{ item }}
     state: started
   loop:
     - firewalld
```


 W playbookach możemy także wykorzystywać warunki.
 Dane zadanie zostanie zrealizowane pod warunkiem spełnienia pewnych zależności, np.:

tasks:

name: instalacja httpd na maszynie wirtualnej yum:
 name: httpd
 state: latest
 when: ansible_os_family == "RedHat"

 Instalacja pakietu httpd zakończy się pomyślnie jeśli dystrybucja naszego Linuxa to RedHat, CentOS, Fedora itp.

Warunków do spełnienia może być kilka, np.:

- ansible_distribution == "Centos" and ansible_processor_cores == 1
- ansible_distribution == "Centos" or ansible_distribution == "Debian"
- (ansible_distribution == "Centos" and ansible_processor_cores == 1) or

(ansible distribution == "Debian" **and** ansible fqdn == "s1.altkom.pl")

Sprawdzanie warunków:

- równa się (string):
- ansible_machine == "x86_64"
- równa się (wartość numeryczna):
- max_memory == 1024
- mniejsze niż
- max_memory < 1024
- większe niż
- max_memory > 1024
- mniejsze lub równe
- max_memory <= 1024
- większe lub równe
- max_memory >= 1024

Sprawdzanie warunków:

- różne od
- min_memory != 256
- zmienna jest zdefiniowana (istnieje)
 - min_memory is defined
- zmienna nie jest zdefiniowana
 - min_memory is not defined
- wartość boolowska (True, yes lub 1)
- memory available
- wartość boolowska (False, not lub 0)
 - not memory_available
- wartość pierwszej zmiennej jest zawarta także w wartości drugiej zmiennej
 - ansible_distribution in supported_distros

ANSIBLE - HANDLERS

• **Handlers** to zadania uwarunkowane, uruchamiane tylko jeśli mają odwołanie do **notify** uprzedniego zadania:

tasks:

- name: kopia pliku index.html

copy:

src: index.html

dest: /var/www/html/index.html

notify: kopia_pliku

handlers:

name: kopia_pliku

service:

name: httpd

state: restarted

ANSIBLE - HANDLERS

- **Handlers** mają unikalne nazwy (globalnie) i są wykonywane dopiero po wykonaniu wszelkich pozostałych zadań
- **Handlers** nie mogą być dołączane do playbooka, są one zawsze integralną częścią playbooka
- Zadanie zdefiniowane w sekcji Handlers wykona się tylko i wyłącznie wtedy, gdy zadanie z notify ma status changed
- Handlers wykonywane są zawsze w kolejności w jakiej występują w sekcji handlers playbooka

ANSIBLE - HANDLERS

• Istnieje możliwość wywołania **handlers** nawet jeśli zadanie z notify zakończy się błędem. Decyduje o tym parametr **force_handlers**:

hosts: centos

force_handlers: yes

tasks:

- name: Instalacja httpd

notify: restart httpd

handlers:

- name: restart httpd

service:

name: httpd

state: restarted

ANSIBLE - HANDLERS

 W przypadku zadań playbooka sami możemy określić, kiedy zadanie zakończy się błędem za pomocą parametru failed_when:

tasks:

```
    name: sprawdzenie selinuxa
debug:
    msg: "{{ ansible_selinux.status }}"
register: selinux_status
failed_when: "'disabled' in selinux_status.stdout"
```

 Podobnie działa parametr changed_when, tylko z pozytywnym skutkiem

ANSIBLE - BLOCK

 Parametr block zastosowany w playbooku pozwala na połączenie kilku zadań w logiczną calość. Często występuje z parametrem when

```
tasks:
block:
name: instalacja httpd
yum:
...
name: uruchomienie serwisu httpd
service:
...
when: ansible_distribution == "Centos"
```


ANSIBLE - BLOCK

 Dzięki zastosowaniu parametru block możemy zarządzać błędami poprzez dodatkowe parametry rescue oraz always:

- tasks:

- block:

- name: zadanie1

rescue:

- name: zadanie 2

always:

- name: zadanie 3

 W powyższym playbooku zadania 2 i 3 wykonają się nawet wtedy, gdy zadanie 1 zakończy się błędem. Zadanie 3 wykona się zawsze.

ANSIBLE - YAML

• W języku **YAML** najczęściej występują podstawowe formy składni:

deklaracje, np.: name: "Instalacja serwera www"listy, np.: users:

- Marcin
- Piotr
- Dominik
- słowniki (tablice asocjacyjne), np.:

user:

name: Marcin

comment: dzial IT

ANSIBLE - YAML

• Formy te można stosować razem, np.:

tasks:

name: "Instalacja serwera Apache" yum: name: httpd state: present

- name: "Uruchomienie serwisu httpd"

service:

name: httpd state: started enabled: True

ANSIBLE - YAML

• Komentarze w języku YAML dodaje się poprzedzając je '#':

```
tasks:
# pierwsze zadanie playbooka
- name: instalacja httpd
...
```

 Jeśli musimy zapisać dłuższy ciąg znaków, możemy posłużyć się znakiem '>' dzielącym wiersze:

```
adres: >
Altkom Akademia S.A.
Warszawa 00-867
ul. Chlodna 51
```


- W Ansible dostępnych jest kilka modułów do edycji plików tekstowych, m.in. lineinfile, blockinfile.
- Aby wprowadzić elestyczność i dynamiczne zmiany w plikach możemy wykorzystać moduł **template** oraz wzorce **Jinja2**.
- Składnia playbooka przedstawia się następująco:

tasks:

- name: plik index.html

template:

src: /tmp/index.html.j2

dest: /var/www/html/index.html

 Podajemy źródło pliku, w którym umieszczony jest wzorzec Jinja2 oraz docelową ścieżkę na zarządzanym hoście, gdzie ten plik ma zostać umieszczony

- Pliki wzorców Jinja2 standardowo posiadają rozszerzenie .j2
- Aby wykorzystać potencjał wzorców Jinja2 w pliku możemy posłużyć się zmiennymi.

Przykład pliku z zastosowaniem wzorca Jinja2:

```
Witaj na stronie www {{ ansible_nodename }}
Strona zostala utworzona w: {{ ansible_date_time.date }}
```

- W miejsca "{{ }}" zostaja podstawione dynamicznie wartości zmiennych:
- zdefiniowane w playbooku
- ansible facts
- zmienne z dołączanych do playbooka plików

 Aby w pełni wykorzystać potencjał plików z wzorcami Jinja2 możemy użyć:

```
- prostych zmiennych, np.:
{{ ansible_date_time.date }}
```

- zmiennych przechowujących element tablicy, np.:

```
{{ TABLICA['klucz'] }}
```

- zmiennych przechowujących atrybuty obiektu, np.:

```
{{ OBIEKT.atrybut }}
```


 Aby w pełni wykorzystać potencjał plików z wzorcami Jinja2 możemy użyć:

```
- filtrów, np.:
  {{ ZMIENNA | capitalize }}
- sprawdzania warunków, np.:
  {% if ansible_eth0.active == True %}
  IP = {{ ansible_eth0.ipv4.address }}
  {% endif %}
```


 Aby w pełni wykorzystać potencjał plików z wzorcami Jinja2 możemy użyć:

```
- pętli, np.:{% for maszyna in goups['hosts'] %}{{ hosts }}{% endfor %}
```


- Domyślnie Ansible przechowuje wrażliwe dane, klucze API oraz hasła w formie plików tekstowych, bez szyfrowania.
- Aby zmniejszyć ryzyko wycieku danych i zminimalizować incydenty bezpieczeństwa Ansible posiada mechanizm ANSIBLE VAULT służący do szyfrowania plików (domyślnie dane szyfrowane są przez zewnętrzną bibliotekę Pythona python3-cryptography - klucz symetryczny AES256).
- Za pomocą ansible-vault możemy zaszyfrować:
- pliki haseł
- pliki zawierające zmienne wykorzystywane w playbookach
- pliki zewnętrzne wykorzystywane w playbookach
- pliki inventory itp.

• Tworzenie nowego pliku szyfrowanego. Po wydaniu polecenia:

ansible-vault create szyfrowany.yml

Ansible zapyta o hasło, po czym otworzy plik do edycji w domyślnym edytorze systemowym:

[marcin@server1 ~]\$ ansible-vault create szyfrowany.yml New Vault password:

Confirm New Vault password:

• Podgląd zaszyfrowanego pliku:

[marcin@server1 ~]\$ cat szyfrowany.yml

\$ANSIBLE_VAULT;1.1;**AES256**

35376364616332623961643839316565663566646161333636363137 396162303034323937626433

6162623731316563363965306638666336613432363234390a633964 323231653739643433316662

63653637353138613664393537303566336561356238373232656235 373731633337313134616138

3437633430633138300a616563666338383665373663316262373764 643366396432383163653433

37643539323930366530333638373635356335313362666230663833 306636313162

• Podgląd zaszyfrowanego pliku w ansible-vault:

ansible-vault view szyfrowany.yml

[marcin@server1 ~]\$ ansible-vault view szyfrowany.yml Vault password: dane zaszyfrowane [marcin@server1 ~]\$

• Edycja zaszyfrowanego pliku w ansible-vault:

ansible-vault edit szyfrowany.yml

[marcin@server1 ~]\$ Is -I szyfrowany.yml -**rw**-----. 1 marcin marcin 419 Feb 6 18:12 szyfrowany.yml [marcin@server1 ~]\$ ansible-vault edit szyfrowany.yml Vault password:

Domyślnie ze wzgledów bezpieczeństwa pliki tworzone za pomocą **ansible-vault** mają prawo odczytu i zapisu tylko i wyłącznie dla wlaściciela pliku.

 Za pomocą mechanizmu ansible-vault możemy również szyfrować już istniejące pliki:

ansible-vault encrypt szyfr2.yml

[marcin@server1 ~]\$ cat szyfr2.yml

dane szyfrowane - plik 2

[marcin@server1 ~]\$ ansible-vault encrypt szyfr2.yml

New Vault password:

Confirm New Vault password:

Encryption successful

[marcin@server1 ~]\$ cat szyfr2.yml

\$ANSIBLE_VAULT;1.1;AES256

30343539623264383836613162376136336131643237356163656261 666437313062316334663331 ...

• Ten sam mechanizm **ansible-vault** działa również w drugą stronę:

ansible-vault decrypt tajny.yml

```
[marcin@server1 ~]$ cat tajny.yml
$ANSIBLE_VAULT;1.1;AES256
64383633366561343963323530386636656532396237383939313065
383233323430376263623739
```

. . .

[marcin@server1 ~]\$ ansible-vault decrypt tajny.yml Vault password: Decryption successful [marcin@server1 ~]\$ cat tajny.yml plik scisle tajny

 Zarówno przy szyfrowaniu, jak i przy deszyfrowaniu plików możemy użyć przełącznika:

--output=

- ansible-vault encrypt plik1.yml --output=plik_szyfrowany.yml stworzy nowy plik szyfrowany z danymi z pliku plik1.yml pod nazwą szyfrowany.yml
- ansible-vault decrypt szyfrowany.yml --output=deszyfrowany.yml odszyfrowane dane z pliku szyfrowany.yml zapisze w plaintext do pliku deszyfrowany.yml

Zmiany hasła dokonuje się za pomocą komendy:

ansible-vault rekey szyfrowany.yml

 Hasła chroniące nasze pliki z wrażliwymi danymi możemy również przechowywać w osobnych plikach (warto je zabezpieczyć przed nieuprawnionym dostępem):

ansible-vault create --vault-password-file=passwd szyfrowany.yml

W podobny sposób możemy podejrzeć zaszyfrowany plik:

ansible-vault view --vault-password-file=passwd szyfrowany.yml

[marcin@server1 ~]\$ echo "altkom" > passwd

[marcin@server1 ~]\$ ansible-vault create --vault-password-file=passwd tajne.yml

[marcin@server1 ~]\$ cat tajne.yml

\$ANSIBLE_VAULT;1.1;AES256

38393636323230616162366237613032623532666435306466353061 323934313463373331643565 ...

[marcin@server1 ~]\$ chmod 0600 passwd

[marcin@server1 ~]\$ Is -I passwd

-rw----. 1 marcin marcin 7 Feb 6 18:57 passwd

[marcin@server1 ~]\$ ansible-vault view --vault-password-file=passwd tajne.yml

bardzo tajne dane

 Wywołanie playbooka zawierającego część zaszyfrowaną (np. zewnętrzny plik z hasłami userów, których konta tworzymy) zakończy się niepowodzeniem, dopóki nie użyjemy przełącznika
 --vault-id @prompt dla podania hasła w trybie interaktywnym:

ansible-playbook -i inventory.cfg --vault-id @prompt playbook.yml

- lub powołując się na plik z zapisanymi hasłami:
- --vault-password-file= :

ansible-playbook -i inventory.cfg --vault-password-file=passwd playbook.yml

- Oprócz **ansible-vault** istnieją też inne rozwiązania, mogące służyć do szyfrowania wrażliwych plików Ansible:
- HashiCorp Vault
- Microsoft Azure Key Vault
- AWS Key Management Service

ANSIBLE - PARALLELISM

- Standardowo Ansible wykonuje zadania playbooka zgodnie z kolejnością, jedno po drugim. Każde z tych zadań wykonywane jest równoczesnie na wszystkich zarządzanych hostach.
- Dopiero po wykonaniu zadania nr 1 na wszystkich hostach Ansible przechodzi do zadania nr 2 itd.
- Parametr określający na ilu jednocześnie hostach pracuje Ansible to forks = zdefiniowany w pliku konfiguracyjnym ansible.cfg.
- Domyślnie Ansible pracuje na 5 hostach jednocześnie.
 forks = 5
- Parametr ten można zmienić w pliku ansible.cfg lub bezpośrednio w poleceniu ad-hoc lub ansible-playbook:
- ansible centos -i inventory.cfg -f 10 -m ping
- ansible-playbook -i inventory.cfg --force 10 playbook.yml

ANSIBLE - SERIAL

 Jeśli chcemy, aby Ansible wykonał wszystkie zawarte w playbooku zadania (od zadania nr 1 do zadania ostatniego) na określonej liczbie hostów, a następnie na pozostałych, możemy użyć parametru serial zdefiniowanego bezpośrednio w playbooku.

- name: update klastra www

hosts: centos

serial: 3

tasks:

- name: update pliku index.html

. . .

Po wykonaniu całego playbooka na pierwszych 3 hostach, Ansible będzie kontynuował na pozostałych.

ANSIBLE - IMPORT I INCLUDE

- Do głównego playbooka możemy dołączyć zewnętrzne playbooki (importując w ten sposób wszystkie zadania w nich skonfigurowane) za pomocą parametrów:
- import_playbook
 zadania zaimportowane zostaną wstępnie przeprocesowane
 zanim wykona się playbook główny
- include_playbook
 działa dynamicznie, zadania zaimportowane będą dołączane
 w trakcie działania playbooka glównego

ANSIBLE - IMPORT I INCLUDE

- Na podobnej zasadzie działa także importowanie plików zawierających jedynie zadania do wykonania:
- import_tasks
- include_tasks
- Dyrektywy te muszą być umiejscowione w odpowiednim miejscu playbooka:

hosts: centos

tasks:

- import_tasks: webserwer.yml

- include_tasks: database.yml

PRZYSPIESZANIE ANSIBLE - PIPELINING

- Aby uzyskać informacje o szybkosci wykonywania zadań można w ansible.cfg w sekcji [default] ustawić parametr:
 callback_whitelist = profile_tasks
- W celu przyśpieszenia działania playbooków możemy zastosować pipelining. Podczas wykonywania zadań playbooka plik jest przesyłany na hosty zarządzane i dopiero wtedy wykonywany.
- Poprzez zastosowanie pipelining komendy zadań playbooka są wykonywane bezpośrednio (bez konieczności transferu plików) jako opcje połączenia ssh.
- Aby włączyć pipelining w sekcji [ssh_connection] ansible.cfg należy ustawić parametr:

[ssh_connection]
pipelining = True

PRZYSPIESZANIE ANSIBLE - moduł MITOGEN

- Innym sposobem na przyspieszenie dzialania Ansible jest użycie dodatkowego modułu **Mitogen**.
- Mitogen przejmuje kontrolę nad warstwą połączenia z zarządzanymi hostami oraz sposobem działania modułów Ansible.
- Potrafi przyśpieszyć połączenia nawet siedmiokrotnie.
- Aby użyć Mitogen należy pobrać moduł ze strony producenta: https://networkgenomics.com/ansible/ oraz rozpakować go (najlepiej w katalogu z projektami Ansible)
- Następnie w sekcji [default] ansible.cfg dodajemy 2 wiersze:

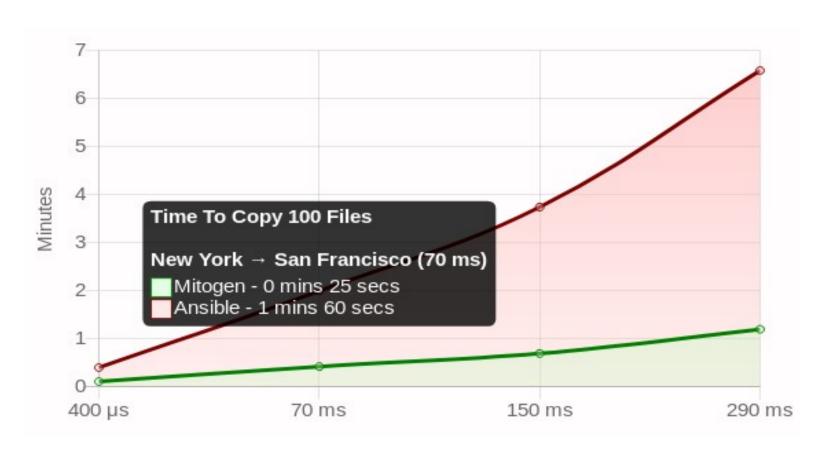
[default]

strategy_plugins=./plugins/mitogen-0.2/ansible_mitogen/plugins/strategy strategy = mitogen_linear

PRZYSPIESZANIE ANSIBLE - modul MITOGEN

• Wykres obrazujący wydajność modulu Mitogen:

 Ogromnym zbiorem gotowych do wykorzystania ról jest portal Ansible Galaxy, znajdujący się pod adresem:

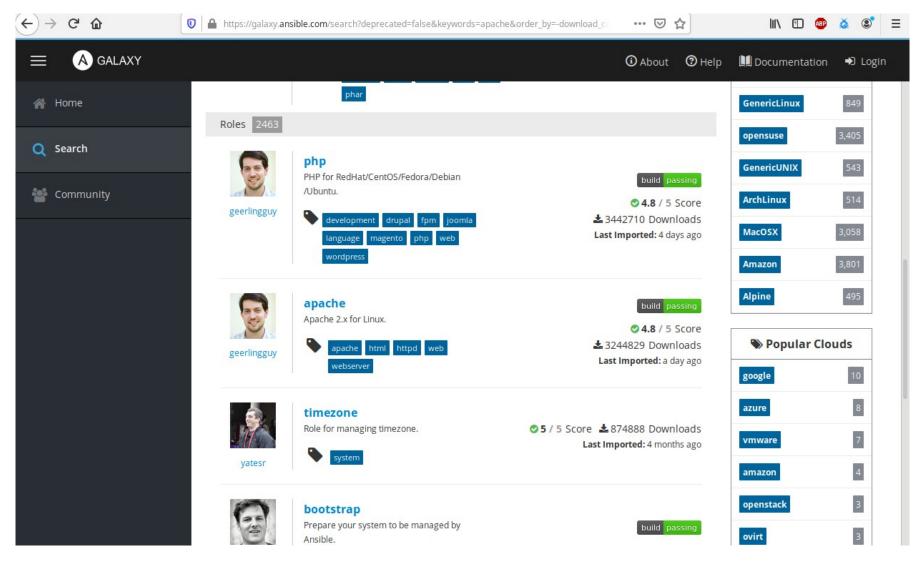
www.galaxy.ansible.com

- Role w Ansible Galaxy tworzone są przez społeczność i są one dostępne bezpłatnie dla każdego
- Poszukując roli dla zadania, które mamy wykonać, możemy przeszukiwać Ansible Galaxy pod kątem:
 - ilości pobrań,
 - ilości punktów (każda rola może być oceniana)
 - daty ostatniej modyfikacji itp.
- Role możemy przechowywać także lokalnie oraz tworzyć własne

- Przy automatyzacji większych projektów playbooki znacznie się rozrastają i pojawia się konieczność podzielenia playbooka na kilka plików zewnętrznych, dołączanych do głównego playbooka (np. plik ze zmiennymi, poświadczeniami, inwentaryzacyjne itp.).
- Taki podział jednego wielkiego playbooka na kilka plików sprzyja czytelności oraz zachowaniu odpowiedniego porządku.
 Każda rola zachowuje odpowiednią stukturę katalogów.
- Przydaje się to szczególnie w pracy zespołowej.
- Aby usprawnić ten proces w Ansible pojawiły się ROLES

- W zamierzeniu każda rola powinna odpowiadać konkretnemu obszarowi w systemie (np. obsługa serwisów: web, database itp.)
- Taka standaryzacja powoduje, ze każda rola ma odpowiednią strukture plików. Katalogi:
- defaults zawiera plik main.yml z domyślnymi zmiennymi i ich wartościami
- **handlers** zawiera main.yml z definicjami handlers
- tasks zawiera main.yml z zadaniami do wykonania
- files zawiera pliki statyczne
- meta zawiera main.yml z informacjami o roli, autorach, licencji, dystrybucjach na jakich działa oraz zależnościach
- **vars** zawiera main.yml z definicjami zmiennych

- Zmienne zawarte w danej roli mogą być nadpisywane w playbooku głównym
- Niekiedy playbook służący do automatyzacji grupy hostów może odwoływać się do kilku ROLES
- Ogromna ilość gotowych ROLES zawiera serwis Ansible Galaxy
 https://galaxy.ansible.com, utrzymywany przez społeczność.

 Zamieszczone tam role są oceniane i odpowiednio punktowane.
 Są one całkowicie darmowe do powszechnego wykorzystania.
 Każda z ról umieszczonych na Ansible Galaxy zawiera także opis instalacji i wdrożenia. Na Ansible Galaxy możemy także umieszczać swoje rozwiazania w postaci ról.
- W rolach bardzo przydatne są wzorce Jinja2 dzięki swojej elastycznosci.

- Zmienne użyte w plikach **ROLES** mają nacechowanie:
- Najwyższy priorytet mają zmienne zdefiniowane w pliku vars/main.yml. Zmienne te nie mogą zostać nadpisane
- Domyślne zmienne zapisane w pliku **defaults/main.yml** mają niższy priorytet i mogą być nadpisane przez inne zmienne umiejscowione np. w **vars/main.yml.**
- Domyślnych zmiennych używamy, jeśli chcemy, by zostały nadpisane przez główny playbook. Wtedy tworzą swego rodzaju wzorzec, który najlepiej sprawdza się np. w pętli.

• Użycie **ROLES** w playbooku:

- name: role w playbooku

become: true

hosts: centos

roles:

- rola_apache

- rola_mariadb

- Poszczególne ROLES mogą się odwoływać do innych ROLES.
- Zależności takie są umieszczane w pliku meta/main.yml:

```
dependencies:
```

```
- { roles: serwer_www, port: 80 }
```

- { roles: baza_danych, dbname: altkom, admin_user: marcin }

- Kolejność wykonywania zadań:
- 1. zadania umieszczone w ROLES
- 2. zadania umieszczone w playbooku
- Aby zarządzać kolejnością wykonywania zadań mamy możliwość skorzystania z:
- pre_tasks zadania playbooka wyknają się przed zadaniam roli
- post_tasks zadania playbooka wykonają się po wszystkich zadaniach z danej roli

- Dla zobrazowania kolejności wykonywania zadan:
- •___
- •- hosts: centos
- pre_tasks:
- debug:
- msg: wystartowalem
- roles:
- - role_1
- tasks:
- debug:
- msg: 'w trakcie pracy'
- post_tasks:
- debug:
- msg: 'koniec pracy;

- Domyślnie żadne działania ansible nie sa nigdzie logowane.
- Wyniki działań są przekierowywane na standardowe wyjście **stdout**
- Aby skonfigurować logowanie zdarzeń Ansible, należy ustawić opcję log_path w pliku ansible.cfg w sekcji [default]:

[default]
log_path = error.log

lub zmienną \$ANSIBLE_LOG_PATH

- Zaleca się ustawianie pliku logowania Ansible w bieżącym katalogu roboczym projektu
- Logowanie w katalogu /var/log wymaga dodatkowych praw dostępu dla użytkowników, ktorzy nie posiadają prawa roota

- Najczęstsze problemy Ansible:
- Problem w połączeniu z hostami zarządzanymi:
- hosty niedostępne
- niewłaściwe uprawnienia
- Blędy syntaktyczne można je sprawdzić za pomocą:
- parametru --syntax-check
 ansible-playbook --syntax-check playbook.yml
- parametru -C lub --check
 wywołanie playbooka bez wprowadzania żadnych zmian
 na hostach zarządzanych

- W celu znalezienia błędu w wykonywanym playbooku lub komendzie ad-hoc należy przeprowadzić analizę wyniku:
- Nagłówek PLAY pokazuje, który play jest uruchomiony
- Nagłówek **TASKS** pokazuje aktualne zadanie playbooka
- Nagłówek PLAY RECAP pokazuje sumaryczny wynik naszego playbooka
- Aby uzyskać szczegółowe informacje odnośnie każdego elementu playbooka można się posłużyć przełącznikiem -v

- Stopnie szczegółowości:
- -v zwraca dane (output)
- -vv zwraca dane (output i input)
- -vvv zwraca dodatkowo informacje o połączeniu z zarządzanymi hostami
- -vvvv najbardziej szczegółowe informacje pozwalające debugować playbooka, zwraca dodatkowe informacje o użytych pluginach, użytkownikach itp.

- Wywołanie playbooka z parametrem **--step** spowoduje, że Ansible zapyta przed każdym zadaniem, czy ma je wykonać:
- ansible-playbook --step playbook.yml

• Playbooki możemy także wykonywać od dowolnego zadania za pomocą przełącznika --**start-at-task**:

ansible-playbook --start-at-task="Tworzenie użytkownikow"

Wcześniejsze zadania zostaną pominięte

• Best practices:

- używanie klucza name przy każdym zadaniu
 (nie jest konieczne do skutecznego wykonania zadania)
- stosowanie komentarzy
- używanie pustych wierszy w celu poprawienia czytelności playbooków
- tworzenie małych playbooków, podział na konkretne zadania
- tworzenie osobnych plików dla odrębnych zadań, zmiennych itp.
 Dołączanie za pomocą include do playbooka głównego
- używanie modułu debug do analizy wyników zadań, wartości zmiennych itp.

- Best practices:
- sprawdzanie wartości zmiennej za pomocą modułu debug:
- debug:

var: output

verbosity: 2

• verbosity: 2 jest równoznaczne -vv

- Podczas debugowania playbooków pomocne mogą być także moduły:
- uri łączy się z określonym URL i może sprawdzić zawartość np. serwisu httpd
- script pozwala na transfer i wykonanie na zarządzanym hoście określonego skryptu
- stat pozwala zbadać obecność plików i katalogów
 na zarządzanym hoście, a także zwrócić sumę kontrolną
- Ponadto w troubleshootingu pomocne bedą pojedyncze komendy ad-hoc, np.:
 ansible centos -i inventory.cfg -m shell -a 'df -h'

AWX - Instalacja

- yum -y install epel-release
- yum install git ansible python-pip
- git clone https://github.com/ansible/awx.git
- docker --version
- pip install docker-compose==1.9.0
- cd awx/installer
- ansible-playbook -i inventory installer.sh

Zapraszamy do współpracy

ALTKOM AKADEMIA

ul. Chłodna 51,

00-867 Warszawa

Telefon: (+48 22) 460 99 99,

warszawa@altkom.pl